

GRATUIT

Începe Let's Go Digital!

La Let's Go Digital! ediția a II-a, 15 tineri între 14-18 ani învață în echipă să filmeze cu o cameră digitală, să monteze și apoi să își prezinte filmul realizat.

Pag. 6

Toți copiii nevăzuți

Eveniment special. Proiectul UNICEF își propune să arate plăgile care pot atinge copilăria.

Pag. 3

APERITIFF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

2-11 iunie, 2006

Publicație oficială a TIFF
#2, Sîmbătă, 3 iunie 2006

www.tiff.ro

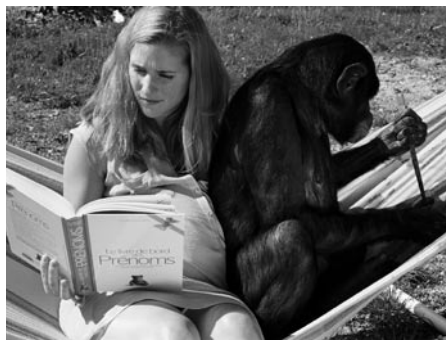
FILM EVENIMENT: TRĂIEȘTE!

Cu 3 nominalizări la César și premii pentru cel mai bun scenariu, *Va, vie et deviens*, filmul lui Radu Mihăileanu - Premiul Label Europa Cinema, Premiul Publicului în secțiunea Panorama și al Juriului Ecumenic la Berlin 2005 precum și Lebadă de Aur la Copenhaga, va avea la TIFF o proiecție specială diseară, la Republica, la ora 20:00, în prezența regizorului. 1984, Etiopia comunistă. Mii de evrei autohtoni emigrează clandestin cu destinația Israel, via Sudan. Operațiunea, concepută de israelieni, are un nume simbolic: "Moise". Una din cele mai contestate comunități ale iudaismului contemporan ajunge astfel să se integreze societății eterogene a unui stat cu totul diferit. Filmul lui Radu Mihăileanu este în primul rînd o ilustrare a parcursului tragic al emigrantului de orice natură, a celui constrîns să se dezrădăcineze și să-și reconfigureze propria identitate. Micul erou, ajuns în noua țară prin fraudă (nefiind evreu), trece printr-un dureros proces de adaptare, în care vechiul univers vital rămîne mai mult un refugiu sufletesc clandestin. Visează, un timp, să fugă înapoi, merge, ca pe vremuri, cu picioarele goale cînd nu e văzut, încercă să-i scrie mamei rămase printre refugiații din Sudan, frecventează un lider al vechii comunități. Dar toate acestea sunt doar rămășițe ale unui trecut ce subzistă fără legături cu noua viață, cea a unei grefe dificile, dar reușite. Filmul dă un exemplu semnificativ, cel al africanului (fie și evreu) purtător de boli, respins aprioric ca un "dăunător" ce poate infesta pe cei în mijlocul cărora trăiește. Doar supraviețuirea dă o șansă de răscumpărare a trecutului.

Cătălin Bogdan

Futaiuri dubioase

Ho, ho, ho, dragii moșului! Nici n-a început bine al cincilea TIFF că am și sesizat o oarecare mirare în rîndurile celor ca mine: unde dracu' e hardcorismul? Ce s-a întîmplat cu toate felațiile, eviscerările, torturile atît de dragi nouă? Adevărul este... că nu au dispărut din playlistul spulberător de idei preconceptuate cu care ne-a obișnuit TIFF-ul, dar s-au împutinat și upgradat stilistic. Deci nu disperați frați iubitori de atrocități și obscenități! A doua zi din TIFF vă rezervă trei (sau patru) surprize plăcute...

Cronologic vorbind: cinema Republica, orele 13.00, My Summer of Love sau povestea a doua puștoaice atrase și aparent amozate una de cealalta. Pentru deliciații care vor să vadă și ei un sîn, ceva... într-o poveste de amor între două june reprezentante a două clase sociale diferite. Adăugați un frate ultra-religios care vrea să își facă de cap cu iubita surorii nurlii.

19.00, cinema Arta: Carmen, un must see. Jean-Pierre Limosin, auteur francez (Novo, văzut și plăcut tot pe meleaguri someșene) dă cu amorul de ziduri: o maimuță bonobo (bine ca nu un macac!!!) se îndrăgostește de salvatorul ei, un homo sapiens pe numele său Mercier. Cît de departe merge afacerea (curat murdară), cum reacționează o primată la amor, gelozie și depresie, dacă fac sex sau nu, mergeți să vedeți și singuri. În rest de luat în considerare (vezi dreapta): *Hard Candy* (Republica 23.00) și *20 centimetros* (Victoria, miez de noapte).

Cristi Mărculescu

Echipa AperiTIFF

Laura Popescu, Lia Valendorfean, Carmen Mezincescu, Cristi Mărculescu, Cosmina Fernoagă, Daniel Sîrbu, Alina Suătean, Cătălin Bogdan, Lacrima Andreica, Irina Dumitrașcu, Paula Boartă.

Grafică: Raymond Bobar, Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea

Traducere: Paula Măhălean

Distribuție: Flavia Giurgiu, Ionuț Husti

Tipărit la: Compania de Producție Tipografică

Cînd 20 de centimetri e prea mult

Un musical cu travestiți care nu recurge la comedie pentru a-și ușura suferințele nu e, cu siguranță, un film pentru toate gusturile. Semnat de Ramón Salazar, regizor și scenarist al cărui film de debut este excelentul *Piedras, 20 centimetros* plonjează fără milă în lumea subterană a prostituției pe care o zugrăvește la limita suportabilului. Mónica Cervera, Lourdes din *Crimen ferpecto* al lui Alex de la Iglesia, aflată la a doua colaborare cu Salazar după *Piedras*, face toți banii în rolul Marietei, o curvă-travestit care visează în secvențe muzicale cu ea divă absolută. Filmul necesită un stomac solid și o ureche fină, iar răsplata e pe măsură: un musical eclectic compus de Najwa Nimri (care nu semnează muzica lui *Lucia y el sexo* ci pur și simplu joacă în el), fie vibrant cu „Parole, parole, parole” fie vizual apoteotic cu „Quiero ser santa”. Toate astea dacă nu îl mai punem la socoteală pe Pablo Puyol, partenerul Marietei, un sărac cu duhul ce te ia prin surprindere și scena memorabilă în care el și Marieta cîntă împreună cîte un cîntec diferit. Pentru cei ce cu siguranta se

întreabă, titlul vine de la o sculă de 20 de centimetri, atît de mare încît e inutilă și de aceea în final proprietarul se hotaraste sa si-o retez.

Laura Popescu

Păpușica, scalpelul și altele...

O bombonică al naibii de sadică ce vă va zgîlții bine stomacul și mințile deopotrivă. Dacă vă întrebați ce înseamnă *Hard Candy*, titlul ales de clipangiul David Slade (ale cărui credite includ de la Muse la Starsailor și de la Aphex Twin sau LFO la Tori Amos și David Gray), înseamnă că nu umblați prea mult pe chat-uri/net. O scurtă cercetare vă poate lămuri că e termenul argotic specific mediului pentru prospături sub vîrsta legală. Minore, adică. Precum angelica creatură numită Hayley, care știe enorm de multe și variate lucruri pentru vîrsta ei – doar 14 anișori. Iar faptul că *HC* a cîștigat premiul publicul la festivalul de la Sitges, a cărui audiență e renumită pentru cruzimea jubiloare, ar trebui să funcționeze ca avertisment. Sau invitație. Te seduce de la prima secvență, un dialog pe chat între o puștoaică și un tip ce se pretinde fotograf, mustind de aluzii erotice și multiple subînțelesuri murdare. Doar că, odată întîlnirea înfăptuită, pistruiata Lolita

(Ellen Page, stranie mixtură de Natalie Portman în *Léon* și Molly Ringwald în *16 Candles*, dar cu tușe de Sigorney Weaver din *Fata și moartea*) se autoinvită în casa aparent benignului ochelarișt (Patrick Wilson, la mile distanță de *The Alamo*, dar și de *Angels in America*) și situația o ia complet razna. Presupusa victimă devine călău feroce și imperturbabil – și e fascinant să urmărești toate episoadele din jocul de-a șoarecele și pisica cu tipul, felul cum îl stîrșește/ provoacă/ amăgește și, încet, frînge. Și nu mai contează cine (și cît de) vinovat e, cîte orori și minciuni zac prin seifuri, ci doar infernalul exercițiu de teroare (mai ales) psihologică, deși nu știu dacă partea cu instrumente chirurgicale și cameră video intră tot aici – oricum, e mai complicat. Iar dacă la final lucrurile par a se limpezi într-o măsură, asta nu le face cu nimic mai puțin intense, deranjante, șocante.

Carmen Mezincescu

Sînt la Cluj...

Radu Mihăileanu, regizor / membru al juriului; Lucie Kalmar, coordonator de festival, WILD BUNCH, Franța; Decebal Mitulescu, președinte CNC, România; Laurențiu Brătan, critic de film, România; Dragan Marinkovic, Festivalul Internațional de Film Belgrad, Serbia și Muntenegru; Roland Rust, Director, Festivalul de Film Cottbus, Germania; Sebesi István, curator, Germania; Cătălin Mitulescu, regizor, România; Luminița Gheorghiu, actriță, România; Tudor Caranfil, critic de film, România; Doroteea Petre, actriță, România; Werner Mohr, curator, Germania; Juliette Jansen, Festivalul Internațional de Film de la Rotterdam, Olanda; Luminița Boerescu, Juriul Fipresci, România; David Marques, regizor, Spania; Eric Frances, actor, Spania; Kishore Verma, trainer, U.K.; Stratos Kersanidis, juriul Fipresci, Grecia.

Realizat cu sprijinul:

A fost: deschidere de TIFF cu mămăligă à la Cluj sezonată la Cannes Și n-a fost: deloc plictisitor...

La director nou ... emoții pe măsură Mihai Chirilov și-a luat foarte în serios rolul de gazdă, în calitatea sa de director după ce patru ani a fost "doar" director artistic. Emoțiile au fost mari pentru Chiri (așa cum îl strigă, cu afecțiune, echipa TIFF) care a urcat pe scenă într-o pereche de pantaloni maron dungați, călcați ireproșabil, după cum el însuși glumea, și cu un tricou inscripționat, asortat cromatic cu șosetele. "Sunt și nu sunt stresat, ca să parafrazez titlul filmului din deschidere. Am fost atîția ani directorul artistic al festivalului, eu am adus filmele și am considerat că lumea nu trebuie să mă vadă ca să poată să judece filmele... acum e diferit și e normal să fiu un pic stresat"

A început într-o sală arhiplină, cu oameni care nu-și găseau locurile nici la propriu nici la figurat, într-o nerăbdare de public ținut pe jar un an întreg. "Un film pe care TIFF a pariat, selectîndu-l chiar înaintea Cannes-ului (...) un film la care sper să rideți, pentru că la Cannes s-a rîs și s-a tot rîs iar la final a avut parte de 15

minute de ovații, vreau să vă văd cum o să rezistați la sfîrșit să egalați acest succes" ...așa a sunat provocarea pe care a lansat-o publicului, directorul festivalului Mihai Chirilov. Și publicul a rîs și a aplaudat din plin la savuroasele scene din obscurul studio al lui Jderescu. S-a simțit cum spectatori și-au însușit abordarea lui Corneliu Porumboiu vizavi de tema revoluției din '89, în acest lungmetraj de debut cu care a cîștigat deja două premii la Cannes. Senzația de final a fost că, fără îndoială, "A fost sau n-a fost?" este un film de văzut și revăzut, după cum mărturisea, la intrarea în sală, și producătorul executiv Daniel Burlacu - "am văzut de șapte ori filmul și de fiecare dată îmi face mare plăcere". Proiecția s-a terminat pe un fond de hohote de rîs ca răspuns la întrebarea care circula prin sală: „Ai fost sau n-ai fost?” sau „Tu unde-ai fost sau n-ai fost la Revoluție?”. Publicul clujean a continuat să ridă alături de actorii Ioan Sapdaru alias domnul Manolescu și să simtă alături de Luminița Gheorghiu, urcați pe scenă. Și pentru ca să dăm chestiunilor serioase ce-i al lor, să spunem că primarul Emil Boc a declarat că este sigur că TIFF se va compara, în următorii ani, cu festivalurile de la Rotterdam sau Cannes și că proiecțiile în aer liber se vor putea orga-

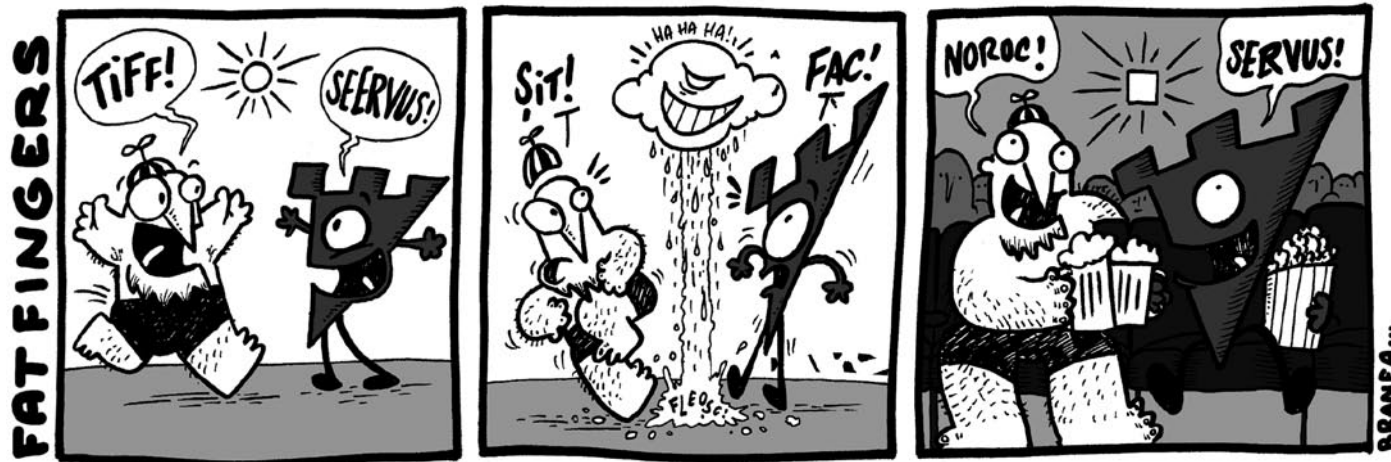
niza, la edițiile viitoare și în zona pietonală din centrul orașului și în parcul central. "A fost și va fi TIFF la Cluj-Napoca, ca să parafrazez titlul filmului din deschidere" a spus primarul de Cluj. Și fondatorul TIFF, Tudor Giurgiu a adus o veste în premieră, care a provocat ropote de aplauze: cinematograful Republica, care ar fi putut fi cedat Filarmonicii, va rămîne cu actuala destinație, fiind de altfel și sala de cinema care are cele mai mari încasări din România. În rest, doar că sectorul privat din Cluj își menține același interes scăzut față de TIFF ca și în anii precedenți, asta în ciuda faptului că bugetul festivalului a crescut. Și promisiunea unei ediții foarte speciale anul viitor, cu un TIFF și la Cluj-Napoca și la Sibiu (capitala europeană a culturii în 2007).

Lia Valendorfean, Lacrima Andreica

Eveniment special Toți copiii nevăzuți

Un mic hoț de buzunare fugind de părinții lui spre eliberarea definitivă de furt, un golan pe fața căruia înflorește zîmbetul fugar al copilăriei în fața unui carusel, o fetiță ce descoperă devreme cum e să devii un străin, un fotograf de război ce regresează în copilărie pentru a-și vindeca rănile sufletului sau un copil ce visează că se joacă de-a fotograful de război, o florăreasă micuță și atît de singură și păpușa ei dintr-o lume minunată. Mici caligrafii cu copii semnați de Mehdi Charef, Emir Kusturica, Spike Lee, Kátia Lund, Jordan Scott, Ridley Scott, Stefano Veneruso, John Woo. Povești în culori vii sau în tonuri minimaliste despre copiii - chiar dacă nu toți - pe care nu îi vede nimeni din cele mai vechi sau mai noi motive. Proiectul UNICEF ce îi unește pe acești mari regizori își propune să arate plăgile care pot atinge copilăria. Și reușește.

Laura Popescu

Anul ăsta la TIFF
venim cu mălaiu'...

... o spunem ca să fim în ton cu filmele contemporane

Filmul este un motiv bun să-ți reamintim că noi îți aducem televiziunea și, prin același cablu, internetul și telefonía digitală. Trei servicii pentru care merită să te întorci acasă.

Astral
o companie UPC

UPC

Competiție Salată de limacși și Superman definitiv

Aparent nimic nu e mai antipatic decât un film în care nu se întâmplă nimic. Nu tu explozii, nu tu urmăririi spectaculoase, nu tu futaiuri aberante în *Aislados*. Nici măcar vreo eviscerare în prim-plan. Doar doi oameni, al căror aspect nu e tocmai scos din ultimul catalog *Vogue* (deși unul, Adrià/ Adrià Collado arată al naibii de bine, pe genul macho latin), frecînd menta într-o căsuță cam delabrată din Ibiza – dar în afara zonei turistice – și prin împrejurimi, ba la o plimbare, ba pe pajiștea din față, ba pe stînci... Și vorbind. Despre tot și nimic. Inclusiv despre filmul experimental/ de artă premiat prin festivaluri în care nu se întâmplă nimic și pe care, vezi-doamne l-ar putea face oricine. Dar nu vă lăsați înșelați, nu cu așa ceva avem de-a face aici. Conversațiile sînt doar aparent banale – la un moment dat unul dintre cei doi protagoniști observă că au vorbit (deja o zi întregă) doar despre tîmpenii, chestii care nu îi interesează și propune un subiect serios, care după ceva ezitări se hotărăște a fi politica. În ce hal se duce pe cîmp discuția de acolo mai departe, e ușor să aflați dacă mergeți să vedeți simpaticul *Aislados*, al doilea film al spaniolului David Marqués, care, mai epurat/ minimalist, dar asemeni unor iluștri predecesori precum *Slacker*-ul lui Richard Linklater sau *Clerks* (Kevin Smith), a ales să îți arate niște tipi la palavre. Plus un francez oarecum misterios, jucat de însuși producătorul Jean-Luc Ducasse, prilej de nenumărate glume și comentarii profund incorect-politice și de comparații între bucătării naționale. Precum posibilele influențe mai sus amintite, *Aislados* demonstrează cu vîrf și îndesat că nu e nevoie de chestii șocante sau bugete astronomice ca să spui o poveste personală și interesantă. Fie ea și despre copia definitivă a lui *Superman*, salata de limacși, superioritatea *Playstation 2* față de călătorii/excursii sau orice aberație (nu) ți-ar putea trece prin cap. Pe scurt, *bon appetit!*

Carmen Mezincescu

2000
de ani
de învățăminte
ce merită
împărtășite

MURFATLAR vinul

InterogaTIFF

David Marques

În filmul lui David Marques, *Aislados (Izolati)*, inclus în competiția TIFF-ului și candidat serios la premiul publicului, doi tipi – Kike și Adria - vorbesc într-o casă din Ibiza. Și vorbesc. Și mai trag un joint. Și iar vorbesc. Despre femei, jocuri video, gay, filme iraniene, muzică piratată, chelneri francezi și feluri de mâncare. Cu David am vorbit și eu, în spiritul filmului. Și am vorbit. Și iar am vorbit. Despre toate chestiile astera. Acum el zice că ar fi cazul să tragem și un joint... La TIFF?

Describe-te în cinci cuvinte.

Tîmpit. Inteligent. Muncitor. Putoare. Contradictoriu.

Care dintre cele două personaje din Aislados e mai aproape de tine și de ce?
Kike, în clipa asta se află lângă mine.

Dacă ai fi gay, cu care dintre cei doi ai pune-o?

Cu amîndoi, de ce nu? E mai greu să sperii la un menaj a trois atunci cînd ești hetero. **Dacă ar fi să faci o reclamă Ibizeii, cum ar suna?**

Asta-i insula mea. Valea de-aici!

Dar dacă ar fi să faci o anti-reclamă?

Avem mulți politicieni pe insula asta. Nu vrei să-ți fac cunoștință cu ei?

Care e primul film spaniol pe care l-ai văzut?

Nu-mi mai aduc aminte. Dar știu sigur că ultimul e *Aislados*.

Care e cel mai bun film iranian pe care l-ai văzut?

Unul despre un copilăș care se apropie de aparatul de filmat, venind dinspre orizont. Da' încet se mai mișca...

Ce te-ar isteriza într-un hotel pînă-ntr-ocolo încît să faci reclamație?

Un pat cu ace.

Care e specialitatea ta culinară?

Salata de melci. Dar n-o gust niciodată.

Ce-ți displace la chelnerii francezi?

Limba.

Ce vicii ai?

N-am vicii, doar obiceiuri proaste.

Ce muzică ai vrea să îți se cînte la înmormîntare?

I Will Survive.

Cînd și s-au oferit droguri ultima oară?

Acum o săptămînă. Ar cam fi cazul să-mi iau rația, nu?

Cine te-a văzut gol ultima dată?

Eu. Azi dimineață. În oglindă.

Impresionant.

Cît de des mergi la biserică?

Întotdeauna, cu aceeași regularitate: adică niciodată.

Cum crezi că arată Dumnezeu?

Ca Angelina Jolie.

Pe ce îți programezi videorecorderul atunci cînd filmezi sau te plimbi prin festivaluri?

Familia Simpson. Dar niciodată nu nimeresc butoanele canalelor cum trebuie, așa că mă aleg cu filme porno.

A fi fericit egal...

... a fi beat.

A fi beat egal...

... a fi fericit.

A fi izolat egal

... a fi un beat fericit.

Mihai Chirilov

Cocktail de artă!

Una dintre picanteriile ediției este "Meeting Point" organizat de Autoritatea Națională pentru Tineret (ANT), Asociația pentru Promovarea Filmului Românesc (APFR) și YAP România. Meeting Point debutează oficial astăzi la ora 12.00, în incinta Muzeului de Artă, devenit centrul de greutate al manifestărilor culturale din perioada festivalului. Tinerii pasionați de fotografie, pictură, muzică, teatru și film, care au răspuns apelului "Ai personalitate, afirmă-te la TIFF!", își expun lucrările în acest cadru pe cît de primitor pe atît de supus ochiului critic. Terasa muzeului va reuni "spectaTIFF-ii" și personalitățile prezente - actori, regizori și membrii ai juriului. Astăzi de la ora 12.00 are loc vernisajul tinerilor expozați, urmat de evoluția trupei de teatru "Imago" din Cluj, cu piesa "Alter Ego", iar în zilele ce vor urma lansările de carte "Jazz și Cinema" de Gilles Mouellic, "O vară de răscruce" de Truman Capote, "O biografie" de Andrei Serban ș.a. Nu vor lipsi nici prezentările de modă și concertele de muzică, de la pop, pop-rock, rock experimental, blues și jazz. Terasa muzeului va găzdui și punerea în scenă a pieselor jucate de studenții la Teatru. În acest ritm "colorat" o va ține Meeting Point-ul pînă la finalul TIFF 2006.

Paula Boarță

Program sîmbătă, 3 iunie

Cinema Republica
11.00 Districtul
(Nyócker!, Ungaria, 2005) 90'

13.00 Dragoste de-o vară
(My Summer of Love, Marea Britanie, 2004) 86'

15.30 Cu fundul în sus
(Wrong Side Up, Cehia, 2005) 100'

17.30 Toți copiii nevăzuți
(All the Invisible Children, coproducție, 2005) 116'

20.00 Trăiește!
(Va, vis et deviens, Franța, 2004) 140'
În prezența regizorului Radu Mihăileanu.

23.00 Capcană fatală
(Hard Candy, SUA, 2005) 103'

Cinema Victoria
10.00 Maria
(Mary, Italia-Marea Britanie, 2005) 83'

12.30 O scurtă călătorie în paradis
(A Little Trip to Heaven, SUA-Islanda, 2005) 86'

15.00 Geamurile vin luni
(Windows on Monday, Germania, 2006) 88'

17.30 Izolați (Aislados, Spania, 2006) 81'
În prezența regizorului David Marques și a actorului Eric Frances.

20.00 Coșmarul lui Darwin (The Darwin's Nightmare, Austria, 2004) 107'

22.00 Screaming Masterpiece
(SUA-Islanda, 2005) 87'

00.00 20 de centimetri
(20 centimetros, Spania, 2005) 112'

Cinema Arta
10.00 Container (Container, Suedia, 2005) 72'

12.00 Umbre 1 102'
Program de scurtmetraje de groază, fantastice sau pur și simplu bizare.

14.30 Videograme dintr-o revoluție
(Videogramme einer Revolution, Germania, 1992) 107'
În prezența regizorului Andrei Ujică.

17.00 Umbre 2 107'-
Program de scurtmetraje de groază, fantastice sau pur și simplu bizare.

19.30 Carmen (Franța, 2005) 100'

22.00 Vîntul
(El viento, Spania-Argentina, 2005) 92'

Meeting Point

Proiecție continuă între orele 10.00 – 19.00
Radiofobia (Radiophobia, Spania, 2006) 60'
Cantitate necunoscută (Unknown Quantity, Germania, 2005) 67'

Cinema Echinoc

Proiecții în aer liber

21.30 Capote (SUA, 2005) 114'

23.45 Sheitan (Franța, 2006) 94'

Go Let`s Go Digital!

La Let`s Go Digital! ediția a II-a, 15 tineri între 14-18 ani învață în echipă să filmeze cu o cameră digitală, să monteze și apoi să își prezinte filmul realizat (care nu trebuie să depășească 3 minute). Locația: Universitatea Sapienția. Timp de zece zile, tinerii vor parcurge toți pașii necesari realizării unui film: începând cu scrierea unui scenariu și terminând cu editarea lui. La final, filmele vor fi prezentate în cadrul unei proiecții speciale în care publicul va vota cel mai bun film, iar autorii vor fi premiați în cadrul Galei de Închidere a festivalului.

Argument: Pentru că prima ediție a Let`s Go Digital! a fost un succes care a depășit orice așteptări. Pentru că TIFF este un eveniment care stârnește în tot mai mulți tineri interesul pentru cinema, îi impulsionează să scrie scenarii, să filmeze "home-video"-uri, să viseze că, la un moment dat, vor ajunge să concureze la festival. Pentru că în România nu există sisteme de educație alternative în domeniul cinematografic, ci exclusiv cel de nivel universitar. Pentru că un festival nu înseamnă doar proiecții de film ci și multiple evenimente conexe, seminarii, workshop-uri.

Vox Pop

37 de moduri de întrebare a unei oi moarte

Bogdan Corda, 18 ani:

"Merită văzut, cu siguranță. Mă așteptam să fie film, nu documentar, dar mi-a plăcut că mai există oameni care trăiesc izolați de societatea de consum și m-a distrat câte lucruri poți face cu o oaie moartă".

Ileana, 46 ani:

"Mi-a plăcut că a fost un film în film de fapt, care pune în valoare o populație aparte pe cale de dispariție în raport cu istoria culturilor expuse. Totuși, parcă a lipsit ceva în structurarea unității tematice. A fost natural, spontan, dar trist".

Metropole

Raluca M., 22 ani:

"Mi s-a părut foarte real, dar la sfârșit a dat prea mult în fabulație. M-am simțit legată afectiv de cele prezentate. Pe de altă parte, puțin cam discontinuu felul în care a fost tradus".

Camelia, 33 ani:

"Mi-a plăcut foarte mult, e interesant și sensibil, dar a insistat prea mult pe Moscova. Puteau fi aduse în prim-plan și alte orașe".

A fost sau n-a fost

Grațian Cormos, 26 ani:

"Mi s-a părut o capodoperă pentru că reușește să intre în subtilitățile imaginarului colectiv românesc, deconspiră anumite stereotipuri ale imaginarului social, dar are anumite tendințe de eroificare specifice românilor".

Reteghi Victor, 20 ani:

"Nu mi-a plăcut pentru că am fost nevoit să stau pe jos. Puțin cam plictisitor, cu un discurs prea lung, dar care reflectă foarte bine realitatea și existența românească. Se observă diferența dintre orașele țării și se păstrează, din păcate sau din fericire, modul de a filma tipic românesc".

Consemnat: Paula Boarță

Cui îi e frică de întrebarea Vodafone?

Măine o să găsești aici întrebarea Vodafone. Dacă te duci azi la TIFF o să știi să răspunzi. Trimite-ne un SMS cu răspunsul corect la numărul de telefon 0722 699 558 și vino la Meeting Point, la ora 18.00 să vezi dacă ai câștigat.

Unul din 3x3

Andrei Ujică

Născut în 1951 în Timișoara, cu înclinații literare materializate într-o serie de povestiri și eseuri publicate în tinerețe, precum și în volumul *Texte pentru Phoenix* (1976), scris împreună cu Șerban Foață și devenit *CantaFabule*, Andrei Ujică trăiește (din 1981), predă (literatură, film și teorie media) și face filme în Germania. La noi e, straniu, mult mai puțin cunoscut decât în Europa, deși celebrul și aclamatul *Videogramme einer Revolution/ Videogramme dintr-o revoluție* (1992), co-realizat cu Harun Farocki, a fost difuzat în câteva rînduri și în România. Un motiv în plus pentru TIFF să îl includă în secțiunea 3X3. Începând cu mai-sus-menționatele *Videogramme*, analizează minuțioasă și nuanțată, marcată de repetiții ale înregistrărilor TV (dar și făcute de diverși amatori) din epocă, de comentarii ale acestora, și punctată de interviuri cu diverși participanți la evenimente. E o discuție preponderent vizuală, încercare de circumscriere a întregului tablou dintre izbucnirea timișoreană și procesul (televizat și el) al Ceaușeștilor, a mecanismelor și forțelor din spatele faimoasei revoluții din 1989, disecind controlul exercitat de putere asupra mass-media, dar și rolul acestora din urmă în „victorie”. Continuând cu *Out of the Present* ('95), povestea cosmonautului Serghei Krikalev, silit să petreacă în spațiu, la bordul stației MIR, mult mai mult timp (peste 10 luni) decât se preconizase din pricina schimbărilor politice radicale prin care trecea URSS-ul (pe cale de destrămare) și devenit, în urma desființării statului în acest interval, ultimul cetățean sovietic. Pe scurt, un soi de istorie a ultimelor zile/săptămâni ale imperiului răsăritean, văzute de la mare-mare distanță, prin ochii aceluia om, în principal. Nu în cele din urmă, nu ratați, în cadrul proiecțiilor de la Meeting Point, extrem-minimalist-experimentalul *Unknown Quantity*, adevărat eseu cinematografic radical prezentat ca o discuție între filosoful francez Paul Virilio și Svetlana Alexievitch pe marginea schimbării de paradigmă și percepție (a lumii) reprezentate de momentul Cernobil. Conversație mai pasionantă și menită să te pună adînc pe gînduri nu cred să fi văzut de mult. Mai ales că realizarea în DV, cu inserturi computeristice, cadrele aproape complet negre în care disting, din plonjeu, siluetele celor doi discutînd, ajută suplimentar la concentrarea pe subiect și mesaj. Ceea ce pentru un documentar nu e deloc rău.

Carmen Mezincescu

There was an opening of TIFF with polenta á la Cluj seasoned with Cannes And it was anything but boring...

It started in a full room with people hardly finding their places both in a proper and figurative way, in an anxiety that kept an audience in slow motion for a hole year. There was the opening of TIFF 2006... "A movie TIFF placed a bet on, selecting it before Cannes (...) a movie I hope you'll laugh at because they laughed at Cannes and they laughed a lot, it got over fifteen minutes long ovations, I want to see you how will you keep up in the end to match that success." That is how the challenge of Mihai Chirilov, the festival director's challenge sounded. And the public did not let him down, as they did edition after edition. They laughed and applauded heartedly the scenes of the Jderescu's obscure studio and mostly, it was clear how the public took sides with Cornel Porumboiu's approach regarding the Romanian revolution of 1989, in this debuting long feature that won two awards at Cannes (the Camera d'Or and the Label Europa Cinéma... given to the best European movie in Quinzaine des Réalitateurs). The final surprise was that undoubtedly, "Was it or wasn't it?" is a film to be seen and seen again, as Daniel Burlacu, the executive producer, confessed while entering the cinema theatre, "I have seen the movie seven times and each time I completely loved it". The projection ended on the laughter at the answer to the question: "Were you or weren't you?" or "Where were you during the Revolution?". The Cluj audience continued to laugh with actor Ioan Săpădaru, alias Mr. Manolescu, and empathizing with Luminița Georghiu, on stage. The first continued the style of the movie, laughing decently about the crew... Luminița Georghiu got what she wanted, that is the joy and applauses of an audience that had just appreciated her comedy part after they saw her in a much more dramatic role in "The Death of Mr. Lăzărescu". And let's give to the serious stuff what belongs to them, let's say that the local authorities present at the event came with good news. Lord mayor Emil Boc declared that that he was sure that TIFF could be compared to festivals like Rotterdam or Cannes and that the open air projections would be able to be organized on the side walk of Cluj and the central park. "There was and there will be a festival TIFF at Cluj, to cite the title of the movie to be presented in the opening gala" lord mayor added. And the founding father of TIFF, Tudor Giurgiu, brought a piece of news that concluded in applauses: the Republica Cinema Theatre, that could have been given to the local Philharmonia, keeps his present destination, being the most profitable cinema theatre in Romania. More, the local private companies in Cluj did not seem too interested in TIFF, as well as in the previous years, in spite of the festival's budget being bigger. And the promise of a very special edition next year, with TIFF at both Cluj and Sibiu (the European capital of culture in 2007).

Lia Valendorfean, Lacrima Andreica, translation: Paula Măhălean

TIFF guests...

Radu Mihăileanu, regizor / membru al juriului; Lucie Kalmar, coordonator de festival, WILD BUNCH, Franța; Decebal Mitulescu, președinte CNC, România; Laurențiu Brătan, critic de film, România; Dragan Marinkovic, Festivalul Internațional de Film Belgrad, Serbia și Muntenegru; Roland Rust, Director, Festivalul de Film Cottbus, Germania; Sebesi István, curator, Germania; Cătălin Mitulescu, regizor, România; Luminița Gheorghiu, actriță, România; Tudor Caranfil, critic de film, România; Doroteea Petre, actriță, România; Werner Mohr, curator, Germania; Juliette Jansen, Festivalul Internațional de Film de la Rotterdam, Olanda; Luminița Boerescu, Juriul Fipresci, România; David Marques, regizor, Spania; Eric Frances, actor, Spania; Kishore Verma, trainer, U.K.; Stratos Kersanidis, juriul Fipresci, Grecia.

TIFF mulțumește pentru sprijin:

**Trăiești 26.280 de zile.
Și doar 720 le petreci
urmărind filme.**

trăiește fiecare clipă

vodafone